

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 296. Pecuniam copiosam dederunt militibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

non reuelareretur saltem per custodes sepulchri milites? inenunt malignum consilium, concludentes inuicem esse adhuc copiosam pecuniam in ærario communi Ecclesiæ, ex quo Iudas Ischariot traditor triginta argenteos accepit, posse pro honore tuendo proprio & conseruando etiam maiorem summam accepi nunc pro custodibus sepulchri ad celandam resurrectionis Christi veritatem.

Ecce Consiliarios! Ecce Principes reipublicæ, qui etiam cum vitæ periculo veritatem, & iustitiam tueri & defendere deberent, quomodo hic vendunt, & veritatem & æquitatem, ementes mendacium & sacrilegium non ex propria pecunia, sed aliena, non ex sacerdotali aut diuitum peculio sed Ecclesiæ & pauperum thesauro.

Domine Deus ne vñquam oblecto eo dementiæ veniam, vt meum vel commodum priuatum querant per Ecclesiasticarum retum & pecuniarum sacrarum dissipationem, imo eius sim semper animi, vt me reliquo queram Ecclesiæ & Dei potius & commodum & honorem, quam meum cum vel minimo peccato, & detimento Ecclesiæ vel Dei.

§. 296. *Pecuniam copiosam dederunt militibus.*

Res magni momenti erat resurrectio Christi & consequentia grandis, igitur vt illa non rescitetur maxime per viuos testes & oculatos sepulchri custodes celaretur, opus erat non promissionibus, nec parua pecunia, sed re ipsa corrumpere, & pingui munere obstruere testium ora, itaque non contractum inierunt cum militibus Principes quantum quisque pro silentio habere deberet veritatis, sed statim cuique obtruserunt dantes copiosam pecuniam. Sic sapientes huius mundi prudentiores sunt filii lucis contra Deum & veritatem.

Domine nunquam sic ego sapiens sim vt contra iustitiam velim corrumpere proximum, vel corrumpi vlo munere, quantocunque pretij, sed da gratiam vt omni tempore memor iustitiae eam defendam in veritate etiam cum periculo vitæ, vt tu lauderis semper, & iustitia tua vivat & vincat, etiamsi ego debeam confundi.

§. 297. *Dicentes: dicite quia discipuli eius nocte venerunt.*

O stulta & iniqua instructio, dicite scilicet contra conscientiam & veritatem, quia discipuli eius nocte venerunt at quomodo venerunt o' consultores mali? nonne custodia erat, & milites positi ad sepulchrum qui custodirent: cur milites non repulerunt discipulos si venerunt de nocte iuxta mandatum vestrum: fors non aduerterunt aduenientes? ita vere! Quomo-

Aa 3;

do